

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 948

гр. София, 31.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

като разгледа дело номер **9618** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 72, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба, подадена от А. С. Д., чрез адв. Ч., срещу решение от 14.09.2022 г., постановено по адм. д. № 9809/2022 г. по описа на СРС, с което е оставена без уважение жалбата на лицето срещу заповед за задържане рег. № 230зз-692/06.07.2022 г., издадена от полицейски служител в 06 РУ – СДВР.

С разпореждане от 07.11.2022 г. касационната жалба е оставена без движение, като на касатора е указано в 7-дневен срок от съобщението да внесе по сметка на АССГ държавна такса в размер на 70 лв. и в същия срок да представи по делото документ, удостоверяващ плащането. Разпореждането е връчено на касатора, чрез адв. Ч., на 25.11.2022 г.

С молба от 30.11.2022 г. лицето, чрез адв. Ч., е поискало да бъде освободено от заплащане на държавна такса на основание чл. 83, ал. 2 ГПК поради затрудненото му материално положение. С молбата е представена декларация по чл.83 ГПК – за семейно и имуществено състояние, с която Д. е декларирал, че не получава доходи, не притежава недвижимо и движимо имущество, неженен е, получава социални помощи. При проверка в Търговския регистър настоящият съдебен състав установи, че касаторът е едноличен собственик на капитала и управител на „Калоян 23“ ЕООД.

Като взе предвид гореизложеното настоящият касационен състав приема, че не са налице основания за освобождаване на касатора от внасяне на държавна такса съобразно чл. 83, ал. 2 от ГПК, който предвижда възможността такси и разноски по производството да не се внасят от физически лица, за които е признато от съда, че нямат достатъчно средства да ги заплатят, като по молбата за освобождаване съдът взема предвид: 1. доходите на лицето и на неговото семейство; 2. имущественото състояние, удостоверено с декларация; 3. семейното положение; 4. здравословното

състояние; 5. трудовата заетост; 6. възрастта; 7. други констатирани обстоятелства. В тази връзка съдът съобрази, че лицето е в трудоспособна възраст, няма данни да страда от заболявания, които да представляват пречка за упражняване на труд, съответно за реализиране на трудови доходи. Същевременно, видно от представената декларация Д. няма непълнолетни деца, които да издържа, едноличен собственик е на капитала на търговско дружество и получава доходи от социални помощи. Тези обстоятелства обуславят извод, че лицето следва да може да заплати дължимата еднократна такса за касационното производство в размер на 70 лв.

Във връзка с доводите в молбата от 30.11.2022 г. за препятстване достъпа на лицето до правосъдие, следва да се посочи, че дължимата държавна такса не е в значителен размер за лице в трудоспособна възраст, собственик на търговско дружество, без сериозни заболявания, без низходящи, които да издържа, поради което задължението за плащането ѝ не представлява непреодолима пречка за касатора да упражни правото си на обжалване на съдебния акт.

По гореизложените съображения съдът приема, че молбата за освобождаване от държавна такса е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Воден от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. С. Д. за освобождаване от държавна такса за касационното производство по делото.

Препис от определението да се връчи на касатора.

Определението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от получаване на съобщение за постановяването му от касатора.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.